

NL

NL

NL

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 17.10.2008

SEC(2008) 2620

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE

bij de

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD, HET EUROPEES
PARLEMENT, HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ EN HET
COMITÉ VAN DE REGIO'S**

**De uitdagingen van ontbossing en aantasting van bossen aangaan om de
klimaatverandering en het verlies aan biodiversiteit aan te pakken**

SAMENVATTING VAN DE EFFECTBEOORDELING

{COM(2008) 645 def.}

{SEC(2008) 2618}

{SEC(2008) 2619}

De voorbije vijf jaar zijn elk jaar tussen 11,8 en 13 miljoen ha bos verloren gegaan. Dit is een alarmerende trend en in de laatste 20 jaar is het ontbossingstempo nooit noemenswaardig vertraagd.

De redenen voor ontbossing en aantasting van bossen moeten worden gezocht in een combinatie van rechtstreekse en onrechtstreekse economische, institutionele, politieke, natuurlijke en sociale factoren: bijv. de behoefte om de landbouw of de infrastructuur uit te breiden of het feit dat de overheden niet in staat zijn deze waardevolle hulpbronnen te beschermen. Als gevolg hiervan gaan vaak bossen verloren of worden ze aangetast, hoewel dit tegen de langetermijnbelangen van de landen ingaat.

Hoge ontbossingspercentages hebben ernstige gevolgen voor de klimaatverandering. Bossen spelen een cruciale rol in de mondiale koolstofcyclus, aangezien zij zowat de helft van de terrestrische koolstof ter wereld opslaan. In 2004 was de bosbouwsector verantwoordelijk voor 17,4% van de jaarlijkse wereldwijde broeikasgasemissies. Daarom zullen de doelstellingen die zijn opgenomen in de mededeling van de Commissie “De wereldwijde klimaatverandering beperken tot 2 graden Celsius - Het beleid tot 2020 en daarna” waarschijnlijk niet kunnen worden gehaald als niet, naast de andere maatregelen die worden voorgesteld, de door ontbossing en aantasting van de bossen veroorzaakte broeikasgasemissie wordt verminderd. Het aanbinden van de strijd tegen ontbossing en aantasting van bossen moet er ook toe leiden dat de biodiversiteit en de ecosysteemgoederen en -diensten die bossen kunnen bieden, zo veel mogelijk worden gevrijwaard. Dit zou de lokale bevolking ten goede komen en tot armoedebestrijding bijdragen.

Het te halen doel is het volgende: uiterlijk in 2030 mag op wereldschaal geen bosareaal meer verloren gaan en tegen 2020 moet de bruto-ontbossing in de tropen met ten minste 50% verminderd zijn ten opzichte van het huidige niveau. Met dat doel voor ogen worden enkele opties onderzocht.

Blijven doorgaan zoals we bezig zijn is in velerlei opzichten geen bevredigende oplossing. Een eerste optie is het promoten van een multilaterale milieuovereenkomst tot stopzetting en ombuiging van de ontbossingstrend, maar die wordt als onhaalbaar afgewezen. Een tweede optie is de versterking van de bestaande beleidslijnen/instrumenten. Tot de voor deze tweede optie onderzochte beleidslijnen behoren verbetering van de samenhang van het beleid op EU-niveau, versterking van de institutionele en governance systemen in derde landen en het geven van stimulansen voor het vinden van efficiënte multilaterale oplossingen. Deze optie zou een positief effect kunnen hebben, maar zonder aanvullende maatregelen zal zij verre van toereikend zijn om de doelstelling te halen.

Daarom wordt een derde optie onderzocht waarbij nieuwe middelen worden bijeengebracht om ontbossing en aantasting van bossen een halt toe te roepen. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren door:

- de oprichting van een nieuw Wereldwijd boskoolstofmechanisme (Global Forest Carbon Mechanism);
- het uittesten van de opname van ontbossing in de koolstofmarkten.

Voor deze optie worden ook bepaalde technische parameters betreffende de werkingssfeer, de criteria, het toezicht en de betalingsmechanismen onderzocht.

De voor de periode tot 2020 te verkiezen optie is een combinatie van de versterking van de bestaande beleidslijnen/instrumenten en de oprichting van het Wereldwijd boskoolstofmechanisme, waarmee nieuwe, uit de veiling van emissierechten afkomstige

middelen worden bijeengebracht. Een rechtstreekse koppeling aan de koolstofmarkt via emissiereductiecredits uit de bosbouw zou verder kunnen worden uitgetest. Deze opties moeten worden geïntegreerd in de overeenkomst inzake wereldwijde klimaatverandering die in 2009 in Kopenhagen dient te worden gesloten en waartoe de EU een billijke bijdrage zal leveren.

Deze effectbeoordeling is evenwel slechts één stap in een langer proces. De te verkiezen optie moet verder worden uitgewerkt en verfijnd, vooral wat de oprichting van het Wereldwijd boskoolstofmechanisme betreft. Dit zal op tijd gebeuren om de resultaten ervan te kunnen inbrengen in de afsluitende UNFCCC-onderhandelingen die in december 2009 zullen plaatsvinden.